

LISTY GALANTSKÝM 9

Bratia a sestry,

vstupujeme do adventného obdobia. Cirkevný rok sme ukončili a začal sa nový. Myšlienka mať nielen kalendárny rok, ale aj cirkevný rok, nám chce pripomenúť celé dielo Božej záchrany človeka. Prečo sa začína cirkevný rok inokedy ako občiansky? Práve narodením Pána Ježiša Krista v Betleheme sa začal Boží plán milosti pre každého človeka. Zároveň prijatie týchto udalostí ako pravdy pre svoj život je začiatok cesty veriaceho človeka ku spásu a večnému životu. Vianoce sú sviatkami, kedy si pripomíname narodenie Božieho Syna. Z Božej lásky, moci a milosti sa pravý Boh stal človekom, jedným z nás. Počas celého ľudského života na našej zemi však neprestal byť pravým Bohom. Na tomto fakte je založený celý Boží plán spásy hriešneho

človeka. Ak by Ježiš z Betlehema bol iba dobrým človekom, nemohol by nás vykúpiť z našich hriechov. Jeho božstvo je základným predpokladom úspešnosti projektu záchrany človeka.

Advent je obdobím prípravy na Vianoce. Hlavnou myšlienkou Vianoc je skutočnosť, že Boh sa stal človekom. Pre nás nevysvetliteľne prestúpil z jednej dimenzie večnosti do druhej dimenzie časnosti. Nedokážeme to vedecky ani ľudsky vysvetliť. No čas adventu môžeme využiť na to, aby sme to s vierou dokázali prijať spolu so všetkými dôsledkami, ktoré táto skutočnosť prináša do nášho života. Prajem Vám požehnaný čas adventu 2020.

Miroslav Kerekréty, zborový farár

(oprava: Najbližšia spoveď a prislúženie Večere Pánovej bude v 4. adventnú nedeľu.)

Bratislavská 80/20, 924 01 Galanta, miroslav.kerekraty@gmail.com

Mgr. Miroslav Kerekréty 0918 828 360, Mgr. Jaroslav Mlynár 0905 237 075

Kázeň na 1. adventnú nedeľu, 29. novembra 2020

„Keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfagé pri Olivovom vrchu, poslal Ježiš dvoch učeníkov a povedal im: Chodte do dediny, ktorá je pred vami, a hneď nájdete oslicu priviazanú a osliatko s ňou; odviažte a privedte mi ich. A ak by vám niekto hovoril niečo, povedzte, že Pán ich potrebuje a že ich hneď pošle späť. Toto sa stalo, aby sa splnilo slovo prorokovo:

Povedzte dcére sionskej: Ajhľa, tvoj kráľ k tebe prichádza krotký, sediac na oslovi, a to na osliatku ľahkej oslice.

Učeníci šli a urobili, ako im prikázal Ježiš: priviedli oslicu a osliatko a kládli na ne svoje rúcha; i vysadol na ne. A veľký zástup rozprestieral rúcha na cestu, iní sekali ratolesti zo stromov a stlali na cestu. No zástupy, ktoré šli pred Ním a za Ním, volali: Hosana Synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosana na výsostiach!“ **Evanjelium podľa Matúša 21,1-9**

Bratia a sestry, Pán prichádza! Téma dnešnej nedele. Naozaj? Je to tak aj dnes? A ak áno, je to dobrá alebo zlá správa?

Raz sme dostali list z daňového úradu. Bol do vlastných rúk. Prišiel v piatok, ale poštárka nás nenašla doma. Nechala žltý papierik. Najskôr som tomu nevenoval pozornosť. Jedna chvíľa to zmenila. Manželka sa opýtala, či to nemôže byť nahlásenie daňovej kontroly. Odvtedy moja zvedavosť prerástla do akejsi nervozity. Nie že by som sa bál, lebo niečo nie je v poriadku. Účtovníctvo a daňové povinnosti si plníme v zmysle zákona, ale predsa len, oni sa v tom lepšie vyznajú. Budú sa na všetky veci pozerat' rovnako ako my? Ich povinnosťou je nájsť chybu, dokonca aj keby tam nebola. Zrazu majú prísť profesionáli a skontrolovať, či všetko robíme dobre. Pri týchto myšlienkach som nemal strach, ale veľký rešpekt. Z tohto pohľadu ma čakal veľmi ťažký víkend.

Neprežívame bratia a sestry podobné pocity, keď rozmýšľame o Pánovom príchode. Raz príde v plnej svojej sláve, ako Pán neba a zeme a my sa pred neho budeme musieť postaviť takí akí sme, v istom zmysle nahí. Nebude to kontrola, bude to súd. Alebo Pán príde individuálne, osobne a povolá nás z tejto časnosti a to presne s tým istým účelom, aby sme vydali počet. Nie je to podobné ako pri tej daňovej kontrole? Áno, snažíme sa všetko robiť správne, ale odborný pohľad, pohľad z nadhľadu, môže byť iný, ako ten náš. A navyše voči Pánovi si uvedomujeme aj záležitosti, ktoré nie sú úplne v poriadku v našom živote. O čím viacerých veciach vieme, že nie sú úplne v poriadku, tým viac skutočnosť prichádzajúceho Pána v nás vyvoláva strach. A možno by sme boli najradšej, keby

ani vôbec neprišiel a keby náš život nehodnotil. Kto nemá vyriešený svoj vzťah s Pánom Ježišom Kristom, pre toho je realita prichádzajúceho Pána zlou správou. Aj pre toho, kto mu svoj život odovzdal a hľadá a plní Jeho vôľu vo svojom živote, je pripomenutie Pánovho príchodu otázkou, ktorá naplňa rešpektom. Čo v tebe, brat a sestra, vzbudzuje prichádzajúci Pán? Strach alebo rešpekt zmiešaný s nádejou a radosťou, že Ten, ktorému som odovzdal svoj život si ma zavolá a ja sa mu postavím tvárou v tvár? Pre mňa musím priznať, že tak ako pri svetských kontrolách, tak aj stretnutie s mojím Pánom, vyvoláva rešpekt a určitú nervozitu, ako to bude. Najmä tu je skúšaná ľudská viera a hĺbka s akou človek berie Božiu milosť a odpustenie.

Nemusíme však pozerat' na prichádzajúceho Pána len takto. V posledných dňoch som čítal knihu Tajní veriaci z islamského prostredia. Aj tam Pán prichádzal do života moslimov. Jednému radikálnemu mladému mužovi, členovi Islamského bratstva, jeho vodca prikázal, aby zosmiešnil kresťanstvo a Bibliu podvrátil všetkými spôsobmi, ako len bude vedieť. Opak sa stal pravdou a pri štúdiu Biblie, aby ju mohol kompromitovať, zrazu postupne nachádzal proroka Isu, Ježiša, v ktorého uveril. Pán prišiel do jeho života. Alebo iná mladá moslimka z bohatej rodiny pri pozeraní televízora vo vlastnej izbe prepla zrazu na kresťanský kanál. Najskôr sa na ňom nasmiala, no neskôr sa jej počuté slovo začínalo dostávať pod kožu a tak si objednala biblický korešpondenčný kurz. Vďaka nemu viac spoznávala vieru v Krista a Krista samého. Jej tajomstvo o objednávaní biblických kurzov však vďaka nepozornosti bolo prezradené a hoci otcovi prisahala, že nie je kresťankou, on z nej túto vieru chcel vytĺcť surovými bitkami. Čím viac ju otec bil, tým viac nachádzala útechu a povzbudenie v prichádzajúcom Pánovi, ktorý si aj ku nej našiel svoju cestu.

Pán prichádza a nie len do arabského, moslimského sveta, ale prichádza aj k nám rôznymi cestami a hľadá ako nás osloviť, pozvať k tomu, aby sme mu odovzdali svoj život a kráčali životom spolu s ním. Sú to rôzne okamihy a udalosti, ktoré sa okolo nás alebo aj v nás samých dejú a my vnímame a vieme, že to Pán prichádza aj k nám. Pán prichádza, aby nás znova uistil, že týmto životom a ťažkosťami, ktorým čelíme, nekráčame sami. Pán prichádza, aby v niekom vzbudil vieru v Neho alebo aby ju posilnil v tých, ktorí v neho už veria.

Keď sa Pán Ježiš chystal na slávnostný vjazd do Jeruzalema, poslal dvoch učeníkov, aby mu priniesli oslicu a osliatko s tým, že ich potrebuje. Aby Jeruzalem zažil naplnenie proroctva a videl prichádzajúceho Pána, potreboval osliatko. Po bombardovaní mesta bol poškodený aj chrám Boží. Oltárna socha spadla na zem a Kristove vystreté ruky sa odlomili. Po vojne, keď opravovali

chrám aj sochu, chceli soche Krista vyrobiť nové ruky namiesto tých rozbitých. Tamojší kňaz však povedal: Nechajte sochu tak ako je. Potom zobral cedulku a oprel ju o nohy Krista. Na cedulke bolo napísané: Jediné ruky, ktoré má Kristus na svete, sú tie tvoje! Aj nás Pán potrebuje, aby mohol prísť do života ľudí okolo nás. Nechcem, aby sme si mysleli, že Pán je na nás závislý a bez nás si nedokáže poradiť alebo nebodaj, že Božia vôľa sa bez nás a nášho pričinenia nebude diať. Takéto pyšné myšlienky nech sú vzdialené od nás. To je pravda, že Pán potrebuje ľudí, aby vstupoval do ľudských životov. Ale nás si môže a nemusí použiť, aby prišiel k ľuďom okolo nás. Pozrime sa na to naopak. To pre nás je výsada a úžasná príležitosť, keď sa Pán rozhodne, že práve my budeme nástrojom, ktorý použije na to, aby vstúpil do života človeka a aby ho zmenil k lepšiemu. V takom prípade je a bude Božia moc zjavená a my na to budeme môcť hľadiť z tesnej blízkosti. Pre tých čo majú radi hudbu. Je rozdiel či si koncert pozriem zo záznamu v telke, alebo či zažijem tú atmosféru osobne vo vypredanej koncertnej sále. Futbalový zápas môžem napäto sledovať v TV alebo si môžem kúpiť lístok a byť v „kotli“ za brámkou na štadióne. To osliatko kráčalo po rúchach a ratolestiach a bolo v centre diania, keď Pán prišiel do Jeruzalema. Vždy, keď dovolíme Pánu Ježišovi, aby nás použil pri svojom príchode k inému človeku, my sami zažijeme niečo veľké, čo obohatí náš život a posilní našu vieru. Aké úžasné je byť oslom, keď na svojom chrbte prinášaš Krista!

Posledná vec, pri ktorej sa chcem pristaviť je skutočnosť, že učenici mali doniesť nie len osliatko, na ktoré sa Pán Ježiš posadil, ale aj oslicu. Keby to tak nebolo, možno by bol celý príbeh z Ježišovho života prebiehal úplne inak. Samé osliatko by možno bez mamy nechcelo ísť a čítali by sme o tom, ako Pán Ježiš najskôr musel zlomiť osliu tvrdohlavosť. Dodnes sa používa tento trik, keď chcete previesť statného býka. Necháte ho kráčať za mamou kravou, ktorá je na gazdu oveľa viac naučená a tak ho dostanete tam, kam chcete. Mlád'a totiž prirodzene nasleduje svojich rodičov a to aj v dospelom veku. A toto je vec, ktorú chcem zdôrazniť. Aj vaše deti a vnúčatá vás prirodzene nasledujú. Čím je človek starší, tým jasnejšie vidí, že kráča po rovnakej ceste ako jeho rodičia. Je logické, že rovnakým okolnostiam, otázkam a výzvam v živote čelíme rovnakým alebo podobným spôsobom ako oni. Aká veľká zodpovednosť leží na pleciach mamy a otca, keď si uvedomia, že ich deti ich v mnohom nasledujú. Nie vždy je to vidieť na prvý pohľad, ale cestu, po ktorej kráčaš ty, brat a sestra, dnes, tú istú cestu nastúpia aj tvoje deti o 20 – 30 rokov. A to ako touto cestou prejsť sa učia práve dnes a od Teba. Buďme otcami a mamami, ktoré vedú svoje deti v ústrety prichádzajúcemu Pánovi. Amen.

Miroslav Kerekréty, zborový farár